

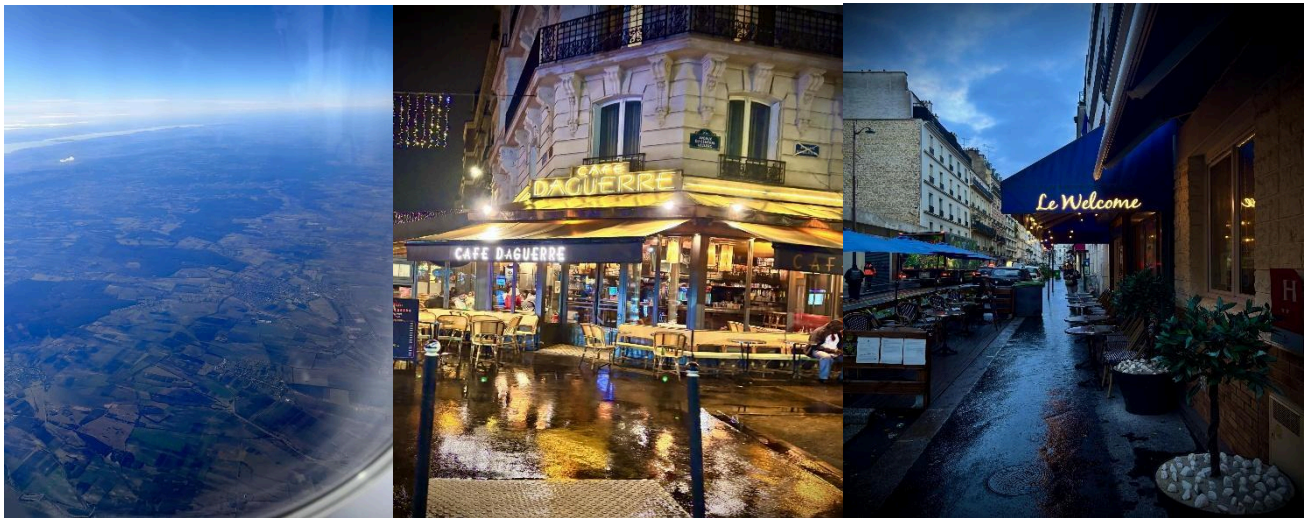
Párizs- Massy

Erasmus napló

Baranyai Vivien Kitti

2025

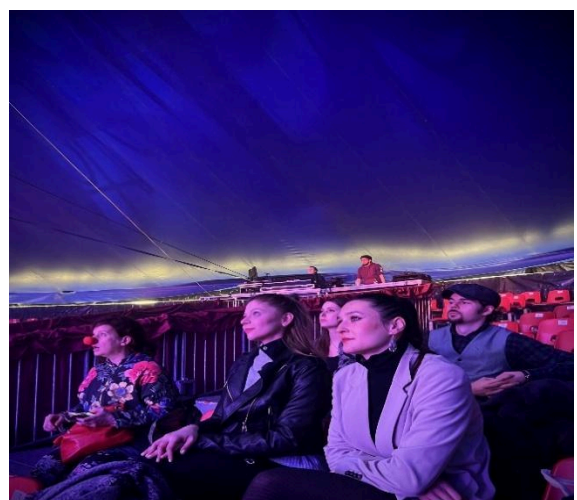
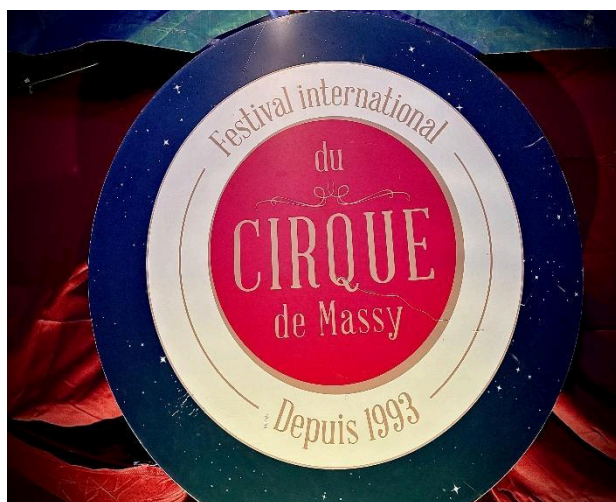
Életem egyik legmeghatározóbb pár napját töltöttem Franciaországban. Szakmailag és emberileg egyaránt roppant erős hatások értek, melyek azt gondolom, egy életen át kísérnek és táplálnak majd utam során.

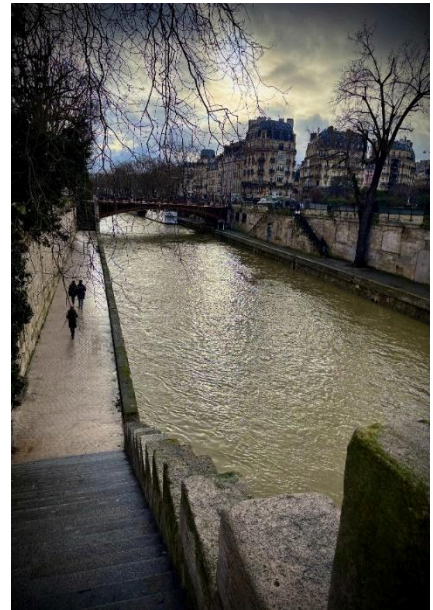
Első esténket szerdán, a 31.-dik Massy-i Cirkuszfesztivál (*Festival International du Cirque de Massy*) próbáján töltöttük, amely az egyik legjelentősebb nemzetközi cirkuszfesztivál napjainkban. A technikai és előadói tudás, elsődleges szempont a fesztivál versenyzőinek kiválasztása során. 2014-ben Simet László csapatával, többek között Simet Olgával ezüst díjat nyert itt, mely jelentős büszkeség.

A külső masztos, közel 2500 férőhelyes cirkuszsátorba belépve, egyből mérhetetlen profizmust és derűt tapasztaltunk.

A fesztivál *A* és *B* műsorának teljes összeállítását ezen a napon kezdték meg. Rövid, 1-2 napos próbaidő áll rendelkezésre általában, azonban meglátásom szerint ez abszolút nem merül fel problémaként, hiszen mindenki tudja a dolgát és készen áll a fókuszált munkára. Elképesztő nyitottsággal, szenvedéllyel és élvezettel áll mindenki az eseményhez. Benyomásom szerint minden erejükkel és lélegzetvételükkel jelen szeretnének lenni. Fantasztikus háttér illetve technikai tudás birtokában dolgoznak. Kiváló és üzembiztos artistaművészek ünnepe ez!

A második napi utunk, elsőként a Notre-Dame- székesegyházhoz vezetett. Az épület, mely erősen a korai gótikus építészet stílusjegyeit tükrözi, monumentális. Mellette a Szajna part, mely különleges atmoszférát teremt. 2024 decemberében vált újra látogathatóvá, több mint 5 év után, tehát pont a megfelelő időben jártunk ott.

Ezt követően csodálhattunk meg először az Eiffel tornyot. Az élmény szavakkal nem leírható! Látni az 1889. évi világkiállításra készült remekművet, Párizs legikonikusabb szimbólumát, amely 1930-ig a világ legmagasabb építményeként volt számon tartva, katartikus.

A Louvre-ba átérve, miután megnéztük kívülről a környezetet, egyből a Mona Lisa-hoz mentünk mi is, hiszen nem túlzás azt állítani, hogy ezen festmény beleírta magát a kulturális szféra minden szegmensébe. Dalokban, filmekben és regényekben egyaránt feldolgozásra került és kerül a mai napig. Talán azért is övezi ekkora kultusz a festményt, mert nehezen megfeythető vagy visszavezethető, hogy pontosan miben áll óriási sikere. Azonban az anatómiai pontosság, a kortárs portréfestészet alapjai és a kép jelentőségjeljessége vitathatatlan. Ami számomra egy érdekes kis tény volt, hogy Mona Lisának külön postafiókja van a Louvre-ban, hiszen a mai napig rengeteg “rajongói levelet” kap. 7-8 millió ember látogatja évente.

Óriási dolog, ezeket a kincseket élőben látni, ezen pillanatoknak íze és zamata van! Mikor kijöttünk a múzeumból, már szürkület fogadott. A lámpák felkapcsolódtak. Az ég és a fények, valamint a Louvre és a távolban éppen villogó Eiffel torony látványa, egy utcazenésszel építve az élményt, elementáris volt. Aznap este még sétáltunk a városban, a Diadalívhez a Champs-Élysées-en színházakat, üzleteket, múzeumokat lesve. Osztályvezető tanárunk emelte a megélésünket azzal, hogy azt a rengeteg tudást, amely benne lakozik értő módon, szeretettel osztotta meg velünk, így még teljesebbé válhatott az egész élmény!

A város gyönyörű! Benne lakozik, összeér a múlt, a jelen és jövő, amely káprázatos valóságot teremt.

Következő napi fő úticélunk Versailles-i kastély volt, ahol a mai szemmel szinte elképzelhetetlen fényűzést tapasztaltunk. (Amely akár egy külön topicot érdemelne társadalmi szempontból.)

Elképzeltem, hogy ebben a mini “városkában” hogyan élhettek az emberek, vagy hogyan dolgozhatott Racine.

Ezt követő napunk a Massy-i Cirkuszfesztivál megtekintésével telt. Ahol a korábban leírt

próbatapasztalataim csak erősödtek és hatványozottan érvényesültek.

Az *A* és *B* műsorban voltak átfedések. Talán, amit a leginkább ki tudnék emelni első benyomásomat tekintve a franciaországi cirkusszal kapcsolatos megéléseimből, hogy itt nem “csak” artistaként, hanem komplex előadóként tekintenek magukra a művészek és ezáltal a nézőnek is egy ilyen komplex élményt ajándékoznak. Történetmeséléssel, és a múltjukból előhívott táncos vagy egyéb tudásukat megmutatva lépnek a szent porondra, gazdag mimika és gesztusrendszerrel, elszánt és akcióra kész tekintettel, testbeszéddel. Ők közölni szeretnének! Ezáltal minden produkciónak van egy különleges dinamikája- csodás ritmusa. Mindezt úgy, hogy trükkanyagban is kifejezetten erősek. A sátor roppant igényes, és a műszaktól elkezdve a művészekig, egy a céljuk. Maradandót alkotni, határaik legtetejére érni, magukat és egymást a lehető legfeljebb emelni. Egy BIAK-os előadásunk dalában elhangzik, hogy: „Vár a csúcs!” Hát valóban, ők saját csúcsukig érnek a nézővel együtt.

Az egyik legelragadóbb produkció számomra egy tissue duó volt. (Julia és Kevin Gross) Mindketten egészen elképesztő eleganciával, tüzzel és szenvedéllyel voltak jelen. Átkötéseik tökéletesen megkomponált szerves részei voltak a produkciónak, ez kecses és flott

megoldásokat eredményezett. Vörös szín dominált mind a kosztümben, mind a rekvizit színében. Ők valóban egy pár, és ez a kapcsolat, valamint energia élt minden egyes pillanatban a porondon töltött idejük alatt is. Ezüstöt nyertek a fesztiválon.

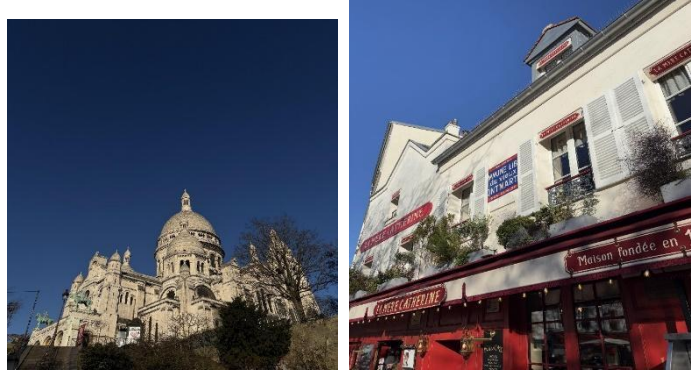
Kateryna Korneva-t emelném még ki, aki vérfagyasztó trükkanyaggal és profizmussal rendelkezik. Körülbelül 12 méteren leng és lóg saroklógásban, a lengőrúdjára felszerelt mini levegőkarikán, amely egészen egyedülálló. Ezen felül már a lengőrúddal is hajmeresztően bánik. Egy példát kiemelve a rúd legalját fogva, forog elképesztő gyorsasággal. Mindezeket kiegészíti egy nagyon magas színvonalú előadasmód, nőies és elszánt attitűd. Megérdemelt Grand Prix tulajdonossá vált.

A Troupe Mustafa páriját ritkító fizikai teljesítményt nyújtott a fesztivál ideje alatt. Dupla halálkerékkel, illetve magasdróttal is dolgoztak, melyet egy előadásban belül prezentáltak. Nagyon stabilan, könnyedség érzetét keltve úgy, hogy személyiségük is megcsillan. Egy láthatólag nagyon erős személyiségű vezetője van a csapatnak, mely azt gondolom elengedhetetlen ennyi ember hatékony együttműködéséhez.

Végül pedig csodás szakmai vezetésben volt részünk, hiszen Pierre-Marie Charpentier, a Fesztivál konferansziéja fogadott és vezetett körbe minket a sátorban. Értékes, sokszínű beszélgetést folytattunk vele, melynek során mindenki érdeklődhetett az őt leginkább építő témák felől. Szó esett a felkészüléséről, technikáiról, megmutatta a “szövegkönyvét és jegyzeteit”, beszéltünk az improvizáció és kötött szöveg összhangjáról, bohóc múltjáról, a Fesztivál felépítéséről, konferansziévá válásának útjáról. Azt hiszem az első pillanattól megvolt az összhang a csapat és közte, hála a nyitott, tiszta kommunikációjának.

Utolsó teljes napunkon reggel elindultunk, a Sacré Coeur felé vettük az irányt elsősorban.

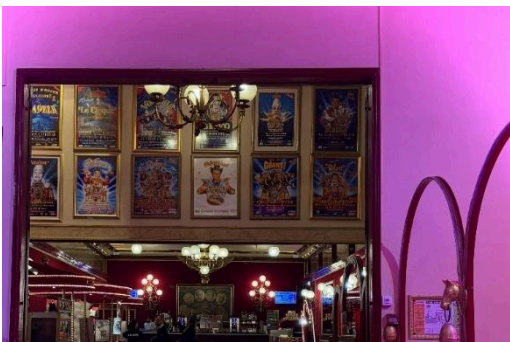

Délután előadást néztünk, méghozzá nem is akármilyet, a CIRQUE D'HIVER BOUGLIONE-Spectaculaire című műsorát.

Szerintem ez a világ egyik, ha nem a legmeghatározóbb és leggyönyörűbb cirkusza. Egyszerre emlékeztet operára, színházra és cirkuszra, amely az egésznek ad egy nagyon erős összművészeti hatást. A műsort csodálva a legerősebb benyomásom a flottság volt, hiszen mindent pontosan kitalálva, zenére, folyékonyan csináltak. Káprázatos látvány és technikai apparátus tárult elénk! Többek között például van egy süllyedő színpad a manézsban, mely megsegíti az átszereléseket, hozzásegíti a nézőt a “váó” élményhez.

A konferanszié viszonylag keveset beszél, a műsor igazán sűrű és erős. A zenekar gyönyörűen szól. Az artistaművészek technikai jelenléte, trükk anyaga számomra nem volt annyira erős, mint Massyban, azonban nem maradt hiányérzetem, hiszen maga a műsor olyan tökéletesen volt komponálva, hogy abszolút a teljesség élményét nyújtotta. ABBA dalok csendültek fel, amely az én szívemhez különösen közel áll. Külön öröm, hogy ebben az előadásban, egyetlen magyar fellépőként dolgoznak a Baross Imre Artista- és Előadó-művészeti Akadémia növendékei, akikkel többször is dolgoztunk együtt. Elképesztő büszkeséggel töltött el őket ezen a legendás porondon látni.

Az előadás végén Odette Bouglione körbevezetett minket a backstageben, ahol prezentálta cirkuszi modellt és működésük irányelveinek alapjait.

Rengeteg tudással, élménnyel és új benyomással tértünk haza.

Előadóművészként rengeteg inspirációt és motivációt ad, amit kint láttam. A személyiség, fegyelem, alázat, szenvedélyes hozzáállás, megfelelő munkamorál szerintem a legfontosabb értékek közé tartoznak, ha az ember emberek elé lép. Franciaországban testközelből láthattunk ennek az eredményét, mely káprázatos!